

۲۰۱۴/۰۳/۰۶

فرزانه فارانی

تحفة حامد كرزى به مناسبت ۸ مارچ

زن ستيزى و تبعيض جنسى پديده تازه و جديد نبوده و تنها منحصر بکشورهايى چون افغانستان هم نيست. اين پديده بعد از انقلاب بيبدا و خاموشى كه در دوران گذار از مادر سالارى به پدر سالارى بوجود آمده تا اكنون جهانگير است. انقلابيکه هنوز هم بسيارى ها بآن باور ندارند و با سكوت و سر افگندگى از کنار اين بحث مهم و تاريخى ميگذرند.

اسناد و مدارك ارائه زيادى كه با تكامل انسان ها سر و كار دارد به وضاحت نشان مى دهد كه در پشت پرده هاى اين سير تكامل جامعه بشرى، زن نقش برجسته تر و والاترى نسبت به آنچه كه تصور مى كنيم، داشته است. من چند سال قبل در مقاله اى تحت عنوان "بنام زن كه انسان زاده اوست" در اين مورد بحثى داشتم، و حال نيز در مورد تبعيض جنسى كه دامنگير همه زنان دنياست، در بعضى جاها بيشتر و بعضى جاها كمتر... از ارائه علل تاريخى آن ميگذرم. بحث كنونى خود را در مورد فاجعه تازه و تاريخى كه در همين روزها رسانه ها بدان زياد توجه کرده اند شروع ميكنم.

فاجعة جديد از اين خبر شروع ميشود:

"حامد كرزى از اعلاميه شوراي علما در باره تفكيك جنسيتى حمايت كرد!!!"

حامد كرزى، رئيس جمهور افغانستان در نخستين عكس العمل علنى از اعلاميه تازه شوراي علما دفاع کرده و خاطر نشان ساخته كه اين اعلاميه براى حمايت از حقوق زنان صادر شده است. شوراي علما خواستار جدائى زنان و مردان در عرصه هاى مختلف اجتماعى شده است. شوراي علمای افغانستان روز جمعه، ۲ مارچ، با صدور اعلاميه اى بر جدائى دختران و زنان در محلات كار و تحصيل و همچنين اجتناب از سفر بدون محرم شرعى تأكيد کرده است. تأكيد شوراي علمای افغانستان در مورد تفكيك جنسيتى در محلات آموزشى و دفاتر، با عكس العمل منفى نهادهاى مدنى و سياسى مواجه شده است"

با وجود اين همه عكس العمل هاى منفى نهاد هاى مدنى و سياسى کشور و همچنان با توجه به امضای افغانستان در زير ميثاق جهانى "رفع كليہ تبعيضات عليه زنان" كه در سال ۱۹۸۰ صورت گرفته و در سال ۲۰۰۳ يكبار ديگر بر آن تأييد شده است، تأكيد و تأييد شوراي علما شرم آور و جنايتكارانه است.

د پايو شميره: له ۱ تر ۳

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همكارى ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه كړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼونه: دليكنيزي بڼې پازوالي د ليكوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليكنه له راليرلو مخكي په خير و لولئ

با فراموش کاری ایکه آقای کرزی به آن سردچار است، موصوف به تأریخ ۶ مارچ طی کنفرانس مطبوعاتی به خبر نگاران در این مورد چنین گفت:

«این یک دیدگاه شرعی وطن ما است و تمام مسلمانان افغانستان به آن پابند هستیم»

در این قسمت جا دارد اگر بپرسیم:

آقای کرزی! با اجازه یافتن تمامی کشورهای ناتو و امریکا برای مبارزه "عيله تروریزم جهانی" و توسعه نهاد های مختلف مدنی که برای "پیشرفت و ترقی کشور و بهتر شدن وضعیت زنان" بعد از شکست رژیم طالبان . . . روی دست گرفته شد، حال چه نقشی را دولت شما می خواهد داشته باشد؟

زمانی که آقای کرزی در ۲۰۰۹ قانون "احوال شخصیه اهل تشیع" را که خود لکه ننگ تأریخ به پیشانی افغانستان امروزی بود، امضاء کرد، نهادهای مختلف مدنی و همچنان مقامات کشورهای اروپایی در رأس انگلا مارکل صدراعظم المان با ابراز مخالفت خود، حامد کرزی را وادار به تجدید نظر در زمینه ساخت.

آقای حامد کرزی و تمام شرکای حکومتی و "پوزیسیون" اش با استفاده از احساسات سنتی و عقب مانده دیروزی که مرد را اصل و زن را فرع دانسته از نقش زن در امور اجتماعی چشم پوشی می کند. در اینجا قابل تردید نیست که اگر اعضای شورای علما به اصول مذهبی و دینی مراجعه می کنند و از آن میان فقط مواردی را بیرون می کشند که به نفع خود شان باشد، در حقیقت می خواهند در کنار ثروت امریکایی که به جیب شان سرازیر شده، نگهداری خاطر طالبان را نیز نصیب خود گردانند.

محتوای اساسی قطعنامه شورای علما که در مجموع سه صفحه را در بر می گیرد، در باره مسائل زنان از دیدگاه شریعت اسلامی است و در آن موارد اصلی که شورای علما در این قطعنامه بر آنها به عنوان بخشی از "وجایب و مکلفیت های" زنان و دختران تأکید کرده، مثلاً اجتناب آنها از "اختلاط با مردان بیگانه در عرصه های مختلف اجتماعی، مانند تحصیل، بازار، دفاتر و سایر شئون زندگی" و همچنین "اجتناب از سفر بدون محرم شرعی"، است. دوکانداران مذهبی در زمانی به اجتناب از سفر بدون محرم شرعی تأکید می ورزند که بسیاری از زنان همسران شان را در سه دهه جنگ جهادی ها و قدرت نمایی مذهبی ها از دست داده اند و مسؤولیت سرپرستی خانواده را به دوش دارند. از طرف دیگر نباید فراموش کنیم که در چه زمانی به سر می بریم؟ شرایط کنونی با زمان عربستان ۱۴۰۰ سال قبل بسیار متفاوت است.

زمانیکه رأی دو زن مساوی به رأی یک مرد به حساب می آمد وقتی بود که زنان به کلی نقشی در جامعه نداشتند و سطح دانش و فهم نیز با شرایط آن زمان مطابقت داشت طبیعی بود که به یک زن کمتر اعتماد می شد و بدین ترتیب به خود حق داده بودند تا از دو زن پرسیده شود.

با توجه به پیشرفت و تمدن جامعه مدنی و ضرورت شرایط امروزی نمی توان در گذشته ها زندگی کرد. امروز زنان در تلاش به دست آوردن فهم و دانش بوده رفته رفته نقش خود را در جامعه برجسته ساخته اند. تا جائیکه بدون شرکت فعال زنان، جامعه امروزی بشری را نمی توان تصور کرد.

سؤال به میان می آید که شورای علما اصلاً چرا در امور سیاسی و اجتماعی کشور و نقش مردم و انسان امروزی در سطح دولتی دخالت می کند؟

نقش این نوع شورا ها فقط و فقط در چوکات دینی و مذهبی است و بیشتر از این نباید در امور اجتماعی و جامعه که هیچ فهم و آگاهی سیاسی از اصول امروزی ندارند مداخله نمایند.

با توجه به نکات بالا، جا دارد که زنان هرچه بیشتر و بهتر از گذشته در تشکیل یک جامعه متمدن سهیم گردند. در رشد و آگاهی خود بکوشند تا مظهر تابناکی گردند. زنان نباید هرگز انتظاری از مدعیان مذهبی داشته باشند که روزی آزادی و ارزش های انسانی را چون دسته گلی برای شان هدیه کنند. اینها که خود از آنسوی مرزهای تاریک جهالت و سیه اندیشی برخاسته اند و دهها مورد و قضاوت غیر عادلانه و سیاهی را که ننگی برای بشریت متمدن می باشد، بدون هراس به پیش می کشند، سودای زندگی کاسب کارانه خویش را بسر دارند و بس.

زنان باید بدانند که آزادی خود را نمی توانند از مجریان و مبلغان اندیشه هایی گدایی کنند که برای یک لحظه هم به تساوی حقوق زن و مرد باور ندارند. آنانیکه به زن به چشم غیر انسانی می نگرند چگونه خواهند توانست به زنان آن حقی را بدهند که خود فتوا دهنده بر سلب همان حق اند؟!

د پانوی شمیره: له ۲ تر ۳

افغان جرمن آنالین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکنی د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لوی

آقای حامد کرزی رئیس جمهور افغانستان نیز نباید کوشش های ناکامی در راه عملی شدن اینگونه سنت های عقبگرا و تاریک داشته باشند. چه این کوشش ها عملی نیست و آقای کرزی نمی تواند که از یک طرف تحفه های زرین دیموکراسی جوامع مختلف سیکولر اروپا و امریکا را دو دسته تسلیم شوند و از طرف دیگر با شورای علما سر از یک گریبان به در کنند.

تحفه آقای حامد کرزی رئیس جمهور برای زنان افغانستان در روز تاریخی هشتم مارچ سال ۲۰۱۲ میلادی را همه میدانند. این روز جهانی زن دو سال قبل با تائید فتوای شورای علمای افغانستان در صفحات تاریک تاریخ پنجمین جمهوریت افغانستان ثبت است. آنها از طرف رژیم که مدعی است با اصول طالبی موافق نبوده و علیه آن در تمام زمینه ها و منجمله در رابطه با حقوق زنان می جنگد.

این دیگر رسوایی ای بر سایر رسوایی های دیگر حکومتی است که زنان را بجرم اینکه قربانی تجاوز اند به زندان می اندازد و تجاوزکاران را آزاد می گذارد. اما آیا دولتی که از جانپان و بدترین عناصر ضد زن تشکیل یافته می تواند، طور دیگری عمل کند؟

پایان

د پانو شمیره: له ۳ تر ۳

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليکنې دليکنيزې بنې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ